

Gældende sømandslov.

trådt i hans sted, skaffe sig lydighed ved anvendelse af magt.

Stk. 2. Er skibet i fare, eller viser der sig mytteri blandt mandskabet, eller foreligger anden nødstilstand, er det tilladt at bruge ethvert middel, som er nødvendigt for at tilvejebringe orden og lydighed. Enhver af mandskabet er, endog uden opfordring, pligtig at yde hjælp.

Stk. 3. Tilføjes skade den, som nægtede lydighed, kan han kun gøre ansvar gældende, hvis hårdere midler er anvendt, end omstændighederne krævede.

§ 61. Hvis nogen af mandskabet gør sig skyldig i en grovere forbrydelse, og skibet ikke er i dansk havn, skal skibsføreren snarest muligt optage en foreløbig forklaring under iagttagelse af reglerne i § 64. Dette gælder dog ikke, hvis forbrydelsen er forøvet på fremmed territorium og forfølges af stedets myndigheder.

Stk. 2. Indtil dansk konsul eller politiet i Danmark kan tage sig af sagen, skal skibsføreren såvidt muligt sørge for, at den skyldige ikke undviger. Er det nødvendigt, kan skibsføreren lade ham indespærre eller anvende andre magtmidler, men føreren må ikke behandle ham strengere, end øjemedet kræver.

§ 43. En sømand kan fordre skibsføreren afregning prøvet af dansk mønstringsbestyrer. På Færøerne kan afregningen fordres prøvet af landfogeden eller en sysselmand.

Stk. 2. Opstår der, medens skibet er uden for riget, tvist mellem skibsføreren og en sømand om afregningen eller tjenesteforholdet iøvrigt, kan sagen forelægges dansk konsul. For fremmed myndighed må tvisten ikke indbringes.

Stk. 3. Mønstringsbestyrerens eller konsulens afgørelse er bindende for parterne, indtil tvisten kan indbringes for dansk domstol. Har sømanden ikke andet værneting her i riget, kan sag mod ham anlægges i den retskreds, hvor skibet har hjemsted.

Udkast til sømandslov.

Stk. 2. Er skibet i fare, er der mytteri blandt mandskabet, eller foreligger anden nødstilstand, kan skibsføreren bruge de midler, der er nødvendige og forsvarlige for at tilvejebringe orden og lydighed. Enhver af mandskabet skal yde hjælp, også uden opfordring.

Stk. 3. Bliver den, der nægter at medvirke til opretholdelse af orden ombord, tilføjet skade, kan han gøre ansvar gældende, hvis hårdere midler er anvendt, end omstændighederne krævede.

§ 63. Begås en grovere forbrydelse om bord, og skibet ikke er i dansk havn, skal skibsføreren snarest muligt optage en foreløbig forklaring, der indføres i skibsdagbogen. Dette gælder dog ikke, hvis forbrydelsen er begået på fremmed territorium og forfølges af stedets myndigheder.

Stk. 2. Skibsføreren skal så vidt muligt sørge for, at en skyldig ikke undviger, indtil dansk konsul eller politiet i Danmark kan tage sig af sagen. Skibsføreren kan i dette øjemed anvende nødvendige midler, men må ikke bruge strengere midler.

Kapitel IV.

Tvist om tjenesteforholdet.

§ 64. En sømand kan indbringe skibsføreren afregning for direktoratet for søfarende.

Stk. 2. Opstår der, mens skibet er uden for Danmark, tvist mellem skibsføreren og en sømand om afregningen eller tjenesteforholdet i øvrigt, kan sagen forelægges dansk konsul. Tvisten må ikke indbringes for fremmed myndighed.

Stk. 3. Direktoratet eller konsulen træffer den endelige administrative afgørelse. Har sømanden ikke andet værneting i Danmark, kan sag mod ham anlægges ved den ret, i hvis kreds skibet har hjemsted.